

AYLIK GEZİ TURİZM DERGİSİ

ATLAS

WITH
ENGLISH TEXT

EN VAHŞİ VADI

Virandere

TAŞKENT

Çıplak dağın insanları

ALANYA

Güneşin kalesi

MATERA

İsa'nın uğramadığı köy

ORTA FIRAT VADİSİ

Bereketle boğulan geçmiş

MEXICO CITY

Kaos kentin renkleri

ISSN 1300-5903

Sayı: 43 / Ekim 1996 Fiyatı 200.000 TL

Almanya Satış Fiyatı: 8.80 DM

Eski Sovyet dağcıları için buz tırmanışlarının beşiği Kaşkatas Buzulu'nu Yıldız Teknik Üniversitesi Dağcılık Kulübü ekibi keyifle tırmandı.

AVRUPA'NIN ZİRVESİ / Yıldız Teknik Üniversitesi Dağcılık Kulübü ekibi, 4 bin 200 metre yükseklikteki dağ evinde bir süre kaldıktan sonra, bulutlu ve rüzgârlı Elbruz'a tırmandı.

“Yıldız’ın çocukları” Elbruz’da

YAZI: CANER ODABAŞOĞLU / FOTOĞRAFLAR: MUZAFFER BİLGE

Elyaf anorağım ve biri Entrant olmak üzere üç kat eldivenim soğuğu kesmiyor. Tarih 1 Ağustos 96, sabah. Saatin kaç olduğunu bilemiyorum, ama on bir olabilir. Çok derinde; saate bakmak o kadar zor ki...

Rakım 5 bin 300 olmalı. Aşağıda, 5 bin 200 metredeki kulübeden oldukça yüksekteyim. Yukarıdan, sisin ve ince havanın içinden bir karaltı alçalıyor. Eğer bir halisünasyon değilse Ulaş olmalı, gücümü toplayıp sesleniyorum. Ağır ağır bana yaklaşıyor ve bütün yüzünü kaplayan güneş yanıkları ile Ulaş gülümüyor. Yükseklik beynimi esir almamış, sadece başağrısı... Ulaş zirveye sis ve rüzgâr içinde varmış. Avrupa'nın zirvesine... Uyuyan bir vol-

kan olan Elbruz'un batı zirvesi... Rakım 5 bin 642.

Geçen sonbahardı. Kulüpte ciddi ve geleceğe dönük "faaliyet"ler yapmanın gereğini konuşuyorduk.

Elbruz Dağı ile yurtdışı tırmanışlara 96 yazında başlamaya karar verdik. Sonunda Trabzon otobüsüne bindik. Paramız kısıtlı olduğu için Trabzon'dan deniz yoluyla Soçi'ye, sonra trenle Kafkasya'ya gideceğiz. Günlerden çarşamba, 24 Temmuz 96...

Baksan Vadisi'nde, Can-Togan kampına vardığımızda bütün yorgunluğumuz kayboldu. Nefes kesici bir doğa parçasıydı Kafkasya. Ve kamp sahibi Ukraynalı dostlarımızı beklediğimizden daha sıcakkanlı bul-

Ekib, 4 bin 200 metredeki dağ evinde kaldıkları süre boyunca aklimatizasyon yürüyüşlerine çıktı.

duk. Daha önce Rus dağlarına giden dağcılardan Sovyet dağcılarının dost canlısı, iyi niyetli ve mütevazı olduğunu duymuştuk. Doğruymuş. Bizimkinden farklı bir dağcılık kültürleri var.

Can-Togan kampında iki gece kaldık, burası bizim yüksekliğe uyum için tırmanışlar yapacağımız yer. Ancak hava sürekli yağmurlu ve sisli, tırmanış yapmanın olanağı yok. Sonunda 4 bin 200 metredeki dağ evine (Prijut 11) çıkıp, uzun süre orada kalarak vücutlarımızı aklimatize etmeye karar veriyoruz. Ancak hızla 2 bin metre yükselip, 4 binlere gelince az hava çarpıyor. Baş

ağrısı, iştahsızlık, halsizlik ve yüzümüz şişmeye başlıyor.

Prijut 11'deki üçüncü uykumuzu erken kesip, 1 Ağustos sabahı dört buçukta zirveye doğru yola çıkıyoruz. Ekibin en hızlısı Ulaş Ersin saat on buçuk olmadan bulutlu ve rüzgârlı zirveye ulaşmayı başarıyor. Zor hava koşullarında kalan ekibin tırmanışı bitirip Prijut'a dönmesine karar veriyoruz. Tek üzüntümüz, kapalı zirvede güzel görüntü alamayışımız... Ama, Yıldız Teknik Üniversitesi'nde okuyup da yıldızlara en yakın olan öğrencilerimiz

Ertesi gün, dağ evinden

vadiye döndüğümüzde, artan oksijen sayesinde daha enerjik ve neşeli oluyoruz. Akşam mütevazı bir parti ile tırmanışı kutluyoruz.

Ertelenemeyecek çeşitli sebeplerden 3 Ağustos sabahı ekibin beş üyesi dönüş yoluna çıkıyor. Her türlü işini ayın on beşine kadar ertelenmiş olan ben, Ukraynalı dağcılarla altı gün daha kalıp onların kampının bittiği gün döneceğim.

Durum böyle olunca, ilk geldiğimizde ekip olarak çıkmayı planladığımız 3 bin 800 metrelik Vivatau Zirvesi'ne altımız adına bayrağı taşıyorum. Kafkas Dağları ve Ukrayna'daki dağcılık siste-

mi üzerine sohbetler edip, tekrar Elbruz Dağı'na gidiyorum. Bu sefer ekip on iki kişi ve ben hariç herkes Ukraynalı. Amacım, Avrupa'nın çatısından güzel fotoğraflarla dönmek. Tam anlamıyla aklimatizasyon ve hiçbir sorun yok derken, tırmanışın ilk saati dolmadan hava bozuyor. Fotoğraf çekemedikten sonra zirveye yürümenin pek anlamı kalmıyor. Çek, Ukraynalı ve İngiliz dağcılarının kafalarında soru işareti bırakıp geri dönüyorum.

Ukraynalı dağcı dostlardan ağlamaklı ayrılıp tek başıma, trenle, burnumda tüten İstanbul'a doğru yola çıkıyorum.

Kaşkatas Buzulu, Kafkas Dağları'da.

Prijut 11 dağ evi 4 bin 200 metre yükseklikte.

Elbruz Zirvesi 5 bin 642 m.

ULUŞ ERSİN